

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 323 בס"ד ערש"ק פר' משפטים (פרק כ"ד שבט תשס"ח)

פצוצים יקרים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א, א) פרש"י ו"ל למה נסמכה פרשת דינין לפרשת מזבח לומר לך שתשים סנהדרין אצל המזבח, יש לומר שכוונת רש"י למזבח ששם נאמר ולא תעלה במעלות על מזבחי, דהיינו כשתרצה לשוב על עוונך לא תעלה עם המעלות שתחשוב בדעתך שיש לך איזה מעלות רק מתחילה תרגיל את עצמך בהדרגה ממדרגה למדרגה בהכנעה גדולה וכו'.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א, א) צריך האדם לשים את משפטי ה' לפניו, שעליו להקדים את כל האנוכיות שלו בעבור המשפטים ולמסור את נפשו עליהם. וז"ש לפניהם שיעמידו את המשפטים לפני קיומם העצמי.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א, א) פרש"י תשים לפניהם כשולחן הערוך, למה נאמר זה דוקא אצל משפטים? אך כי לאשר שכל האנושי משיג משפטים, לזאת צריכים חזק אמונה לזה לידע שאעפ"כ הם רק רצונו של הקב"ה כמ"ש המשפט לאלקים הוא, ולכן צריך השכל להיות בטל אל הציווי של הקב"ה וזה לפניהם. (שפת אמת)

כי תקנה עבד עברי (כ"א, ב) ... כשתרצה לקנות לך נשמה 'עבד' פירוש ע"י עבודת השי"ת. 'עברי' פי' תחזיק עצמך בהכנעה שהצדיק נקרא בשם ישראל אבל אתה תחזיק עצמך בשם עברי כמ"ש ואקח את אביהם מעבר הנהר ואז 'שש שנים' רמז לשש קצוות יעבוד בכדי להמשיך ההשפעות וכל המוכות לעולם 'ובשביעית' רמז למדרגה השביעית 'יצא לחפשי חנם' כאשר ידבר כן יקום.

כי תקנה עבד עברי (כ"א, ב) וכי ימוך אחיך עמך וגמכר לך (ויקרא כ"ה, ל"ט) מדבר במוכר עצמו מחמת דחק, הלא לא היה לו מה לאכול, וצריך לדעת שאם היה משעבד עצמו להקב"ה, הדין שקונה עבד עברי שחייב האדון במוזנות אשתו ובניו, ולא היה מגיע למכור עצמו מחמת דחק.

ואם אמור יאמר העבד אהבתי את אדוני וגו' - ורצע אדוני את אוזני במרצע (כ"א, ה"ו) הרבה ידיעות בלא ריבוי המעשה מוזק ומקלקל עוד משום שכשירבה המדרש החכמה והדעת ולא המעשה יהיה חכמתו מרובה ממעשיו כנזכר במשנה (באבות) שסיבות והופכות היא רבוי החכמה לזאת ורצע אדוני את אוזני במרצע לסלק ממנו השמיעה מריבוי הידיעות ואז יכול לפעול להכנים בו הבחינה ועבדו לעולם.

ורפא ירפא (כ"א, י"ט) מספרים שהג"א היה רגיל לומר שנתנה רשות לרופא לרפאות ולא ל'אש, והרבי מקוצק היה קורא: יאוש שלא מדעת - כל היאוש בא מתוך שאין דעת.

מדבר שקר תרחק (כ"ג, ו) לא מצינו בכל התורה כולה שהתורה עצמה תעשה סייגים מלבד בשקר לומר לך שסייגים אלו מן התורה הם.

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך (כ"ג, כ"ה) אצל עבודה נאמר בלשון רבים משום שבתפלה אף שכל אחד ואחד מתפלל בפני עצמו בכ"ז מתמוגגות התפלות לתפלת רבים, לעומת זאת באכילה אף אם רבים אוכלים בצבור מ"מ בפועל כל אחד אוכל בפני עצמו.

ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר (כ"ד, י"ז) הנה נודע ששם באין סוף אין שייך מדה ומספר ומנין רק כשהשפע בא בתוך העולמות אז מוכרח האין סוף לצמצם לכל אחד כפי מדרגתו... והנה כל הברואים צריכים להסתכל על האין שלהם שהוא אין סוף שממנו כל חיותם, וזהו הרמז כמעשה לבנת הספיר כמעשה האין שלהם שמאיר כלבנת הספיר.

ומראה כבוד ה' כאש אוכלת (כ"ה, י"ז) הסימן כשירצה אדם לידע אם רואה כבוד ה' - כאש אוכלת כלומר שלבו בוער כאש בחשק וברצון.

ויקחו לי תרומה (כ"ה, ב) באמת הרי הכסף והזהב של הקב"ה כמ"ש לי הכסף ולי הזהב נאם ה' ולכן כתוב ויקחו ולא ויתנו, אלא בזה שאדם עושה מעשה טוב בממונו לשם שמים הריהו כאילו קונה אותו לעצמו וגמצא איפה כאלו שנותן את שלו.

שיחת הרא"ש זיע"א פרשת בראשית תשל"ה האשכנזי 322- נכתב ע"י מא

לעצמו, וכל עוד שאין ביטול ואין "וליבי חלל בקרבי" לא שייך שיהיה שכר. מכיון שהשכר של כל המצות - שהוא תכלית הבריאה - הוא, שיהיה במציאות של "כגמול עלי אמו", ויכיר שכל התורה שלו אינה שלו, רק הקב"ה הוא הלומד, שכינה מדברת מתוך גרונו. וכפי השגת הביטול שלו שאין מתום בבשרי יבין שאינו ראוי להשקיע כ"כ כוחות בתורה, ומנין הוא זכה להבנה כזו בתורה, אין זאת אלא כח ה' הפועל בו ומפעיל אותו. וזה שנאמר "מבשרי" - מה שאני יודע שאני רק בשר ותו לא ומכחי אין לי את כל זה, ע"י זה "אחזה אלוהה" - ואשיג שיש מציאות שנותנת לי את כל זה. וזה הוא הגן-עדן והשכר על קיום המצות - שמכיר ומשיג ששכינה מדברת מתוך גרונו. אז הוא נהיה המציאות של הקדושה, ומשיג בבחירתו את שלימות הוי". כי במקום שיאמר אני למדתי ומגיע לי גן עדן, הוא לומד בכדי שיכיר את מציאותו האמיתית שאין מתום בבשרי, ואם מגיע לי תורה כזו, אין זו אלא מציאות ה'.

והצדיק אמת שמגיע לשלימות כזו יש לו שליטה בעליונים ובתחתונים, אפילו על המלאכים. וכמו שלקדושה יש שליטה על האדם ומי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל, כך הצדיק הזה שהגיע להתגלות ה' בבחינת גוף, וממילא יש לו את הכח של הבורא. והתגלות ה' שמתגלית בבחינת גוף היא למעלה מן ההתגלות שיש אצל המלאכים, שאצל המלאכים אין בחירה וכאן הוא מתגלה ע"י בחירה, ולכן הוא שולט עליהם כמו הקב"ה בעצמו, וגוזר שיעשו כציווי ולא כפי שהם רוצים.

מציאות כזו של "אין מתום בבשרי מפני

...כמו שהתורה התחילה מבראשית בשביל ללמד שהארץ של הקב"ה ולאף אחד אין דעה, כן הצדיק האמת שהגיע לבחינת כלל, באיזה דרך שהוא הולך הוא מפרסם את ה' שהעולם שלו, וברצותו הוציא את הארץ מהם ונתנה לנו, כדי שנקיים מצות ארץ ישראל. וזוהי תכלית הבריאה - קיום המצות. לגויים לא נאמרו המצות, וקדושת ארץ ישראל ניתנה לכלל ישראל בשביל שיקיימו בה את המצות בשלימות, בבחינת "אחד", שזה היה התכלית של בריאת העולם. וכאשר כולנו נגיע לבחינה שדוד המלך ע"ה אמר "אין מתום בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי", אז יהיה שלימות הקדושה ונהיה בחינת כלל. שכל המצות שאנו עושים יהיו בשביל כלל ישראל. וכאשר הצדיק מגיע להכרה זו אזי הוא מגיע לשלימות, שלימות האחדות בתוך בחינת הגוף, שזו היא תכלית הבריאה, ואז הוא נעשה שליט בעליונים ובתחתונים. אך ללא הכרה זו אין אנחנו יכולים להגיע ליחד שם "י-ק" ב"ו-ק" כי עמלק נמצא. ולכן עדיין לא נושענו.

מדוע העולם נראה כמו שהוא נראה? בגלל שהעולם גורסים שהם יעסקו ב"עשה טוב" והשלימות ממילא יבא, ובעד ה"עשה טוב" שעושה הוא מרגיש שיש לו גן עדן. הם לא עובדים על בחינת שפלות ש"מבשרי אחזה אלוהה", דהיינו שאינו מקיים המצות בשביל שיתנו לו גן עדן, רק בשביל שבכח התורה והמצות יראה את המציאות של שלימות ה', "מבשרי אחזה אלוהה". והאמת היא שאם הוא לומד בשביל שיקבל שכר, אם כן הוא לומד בשביל משהו ואין הלימוד תכלית

המשך מעמי קודם

ועמד "וחטאתי נגדי תמיד" היא שלימות הגוף, בחינת משיח, ולכן הקב"ה ממתין כבר אלפי שנים ועדיין לא נושענו כי אנחנו לא נכנעים, ועדיין לא באנו לבחינת "החדש הזה לכם", להיות כללי, ולכן עדיין אנחנו בגלות.

השם יתברך מרחם עלינו ורוצה לגאול אותנו, אבל הוא רוצה שזה לא יהיה נהמא דכיסופא, הוא רוצה שבניו יהיו המנצחים, שהם ינצחו אותו, והם יכניעו את כל העולם עד שכל הרשעה כולה כעשן תכלה וממשלת זדון תעביר מן הארץ. הוא רוצה שבכזו בחינה תהיה עזות דקדושה, חוצפה כלפי שמיא, שזה התענוג הכי גדול של הרבש"ע.

הרבש"ע הוא סיבת כל הסיבות, והוא תובע מן האדם שיתבטל לגמרי, כמשה רבינו שנאמר עליו "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא". אברהם אבינו כבר אמר "ואנכי עפר ועפר" ומשה רבינו הוסיף עליו לאמר "ונחנו מה" שהיא דרגה של מלאך. המלאכים אמרו "מה אנוש כי תזכרנו", ומשה רבינו אמר "ונחנו מה", רק שהמלאכים הגיע לדרגה זו ללא בחירה, ומשה רבינו הגיע ע"י בחירה. והאדם צריך להגיע לדרגה זו, שיהא ביטול המציאות, וממילא הכוחות שלו נובעים מן המציאות האמיתית. הכל הוא הרבש"ע, גם הגוף, אלא שהתגלות הרבש"ע בגוף תלוי בבחירה, ולאמיתו של דבר גם הבחירה היא ביד ה', הוא הבוחר עבור הגוף. וכמו הבהמה שבעל הבית הוא המדריכה ומנהיגה לעשות רצונו, כך האדם כלפי הרבש"ע. הרבש"ע נמצא בתוך האדם ואמור לו אני לא אתעייף ואשלח לך כל מיני סיבות, עד שמתוך הסבל תגיע להכרה כי "אין מתום בבשרי מפני זעמד ואין שלום בעצמי מפני חטאתי". וכמו שדוד המלך

קיבל את הבושות הכי גדולות שבעולם עד שהגיע לבחינת "וחטאתי נגדי תמיד", ואמר "אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם", שבכך הגיע לשלימות ונהיה כתר דמלכות דקדושה, דוד מלך ישראל חי וקיים, את אותה בחינה הרבש"ע דורש מכל אחד לפי דרגתו, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

ובאיזה אופן הוא תובע את זה? ע"י הנסיונות והסיבות ששולח אלינו הוא אומר לנו: אני נתתי לכם עבודה להגיע לבחינת אין כמו שאני אין, מדוע אתם שוכחים הכל? בשביל מה אני נותן לכם כ"כ הרבה מכשולים? בגלל שאני שונא אתכם? הרי אני אוהב אתכם כרחם אב על בנים, אני תובע ממכם להגיע לכעין דוגמא של מעלה, שתגיע להכרה ש"ונחנו מה". אני אמרתי "מה אנוש כי תזכרנו" (כי המלאכים שאמר את זה גם הם התגלות של הקדושה), וכך רציתי שתגיעו לדרגה זו של "ונחנו מה", כמשה רבינו שבכל ביתי נאמן הוא. ואת זה אני תובע מכל אחד ואחד. כי למרות שביחס למשה רבינו ע"ה יש לכל אחד רק גרעין, אבל הגרעין צריך להיות בשלימות כמו משה רבינו ע"ה.

וכשהאדם מגיע אל התכלית הזו, לבחינת "אין" כמו שהקדושה היא "אין", המציאות שלו בטלה, והכוחות שלו כלים מאלהם, ממילא הרשעות שלו כלה מאליה, ואז הוא מוצא את ה'. אין מי שיוכל להשיג ולראות את ה', רק ע"י שהגוף יעבוד על עצמו כל כך עד שיהיה בחינת הוי', דהיינו שע"י הבחירה יגיע לכך שכוחות ה' יהיו בגוף בלי בחירה, כמלאך, כמו שהיתה הנשמה לפני שירדה לעולם הזה.

הרבש"ע הוא קדמון, ראשון לכל דבר אשר נברא, ורוצה מאיתנו שאנחנו נגיע לבחינה זו.

"מה" כדי שנגאל את עצמנו. שאם האדם זוכה לבחינת "אין" שאין לו שום אחיזה וכוחות, והחכמה מאין תמצא, אז הוא נהיה בחינת הוי' בשלימות. חוצפא כלפי שמיא. בבחינת שלימות משיח.

יהי רצון שנזכה להגיע לבחינת כלל, "החדש הזה לכם", ולקיים את המצות בשם כל ישראל, וכל פרט יהיה כלל, ויהיה שלימות האחדות בינינו. אז יהיה שלימות "י-ק", ויהיה ליחד שם "י-ק" ב"ו-ק", אז ניגאל במהרה בימינו אמן.

שנגיע לזכה "אין" שאין לנו שום אחיזה, ומה שבכל זאת אני חי ורואה ומרגיש שיש לי כח, בעל כרחך שזהו כח עליון המהווה אותי, ומבשרי אחזה אלוקה. וכשהאדם מגיע לבחינת אין לגמרי זוהי תכלית הבריאה. האדם שזוכה להגיע לכוז בחינה, שהגיע לדרגת "אין" כמו הקדושה, הוא נהיה מציאות של "ונחנו מה", דהיינו שאעלו הקדושה לא מסתתרת בבחינת "מה אנוש" רק בבחינת "ונחנו מה". ואנו צריכים לחיות בפחד בכל נשימה ונשימה שלא נאבד את הבחירה, ובחרת בחיים - חי חי הוא יודוך. מן השמים מכריחים אותנו להגיע לבחינת

שהשמחה במעונם

הר"ר אליהו גרוס ומשפ' להולדת הבן
הר"ר ישעי' קרויס ומשפ' להולדת הנכד ולנישואי הבת
הר"ר מנחם טייטלבוים ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יעקב יוסף הירשער ומשפ' להולדת הבן
הר"ר גדליה סגל ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר מרדכי סגל ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
משפ' מאירוביץ להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר אהרן אהרונ' ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר דוד גולן ומשפ' לנישואי הבן
משפ' מנדלוביץ לנישואי הנכד
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח פרץ פרוש לנישואיו

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' ערני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

